

LATO 2020

6. „Aby żyć potrzebne jest ja, a nie robot”

Zmęczenie w trakcie wędrówki nie jest miarą naszej nieadekwatności, lecz czymś, co nade wszystko zmusza nas do podawania racji tego, co czynimy. W przeciwnym razie „jeśli nie macie miłości do samych siebie, jakiejś pasji do waszego przeznaczenia, pasji do waszego szczęścia, to kto wam każe to robić? Nikt wam nie może niczego narzucić. [...] A kiedy pragniesz żyć zgodnie ze swoimi wymogami, zaczynasz zadawać sobie pytanie: «Gdzie znajdę osoby, które chcą iść tam, dokąd ja idę? [...] Gdzie zobaczę ludzi w pełni oddanych temu, co robią? Kto cieszy się tym, co robi, a kto nie jest przytłoczony tym, co musi robić?»”. Proponujemy pracę nad stronami 8 (od pytania) do połowy s. 10 [Notatek ze spotkania GS](#) z Juliánem Carrónem i Francesco Barberisem, jakie odbyło się drogą wideokonferencji. Czytając ponownie ten tekst pozwalajmy się prowokować przez powyższe pytania.

Przypominamy, że możliwe jest przesyłanie pytań i świadectw na stronę <http://eventi.comunioneliberazione.org/gscontributi/>